

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. vasario 13 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — SESV 49, 101 ir 102 straipsniai — Automobilių nuomos su vairuotoju paslaugos — Išimtinai vidaus situacija — Teisingumo Teismo jurisdikcija — Priimtinumų sąlygos“

Sujungtose bylose C-419/12 ir C-420/12

dėl *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Italija) 2012 m. birželio 20 d. nutartimis, kurias Teisingumo Teismas gavo 2012 m. rugsėjo 14 d., pagal SESV 267 straipsnį pateiktų prašymų priimti prejudicinį sprendimą bylose

Crono Service scarl ir kt. (C-419/12),

Anitrav – Associazione Nazionale Imprese Trasporto Viaggiatori (C-420/12)

prieš

Roma Capitale,

Regione Lazio (C-420/12),

dalyvaujant

UGL Taxi – Unione Generale del Lavoro Taxi ir kt.,

Codacons – Coordinamento delle associazioni per la tutela dell’ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (C-420/12),

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešič, teisėjai C.G. Fernlund, A. Ó Caoimh (pranešėjas), C. Toader ir E. Jarašiūnas,

generalinė advokatė J. Kokott,

posėdžio sekretorė A. Impellizzeri, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2013 m. birželio 19 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Crono Service scarl* ir kt., atstovaujama *avvocato* P. Troianiello,

* Proceso kalba: italų.

- *Anitrav – Associazione Nazionale Imprese Trasporto Viaggiatori*, atstovaujamos *avvocati* M. Piancatelli ir V. Porro,
- *Roma Capitale*, atstovaujamos *avvocati* R. Rocchi ir A. Rizzo,
- *UGL Taxi – Unione Generale del Lavoro Taxi* ir kt., atstovaujamų *avvocati* N. Moravia ir M. Giustiniani,
- Europos Komisijos, atstovaujamos F. Moro ir J. Hottiaux,

susipažinęs su 2013 m. rugsėjo 26 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su ESS 3 straipsnio, SESV 3–6, 49, 101 ir 102 straipsnių išaiškinimu.
- 2 Šie prašymai pateikti sprendžiant dvi bylas, pirma, *Crono Service scarl* ir kitų šimto vienuolikos pareiškėjų ginčą su *Roma Capitale* ir, antra, *Anitrav – Associazione Nazionale Imprese Trasporto Viaggiatori* ginčą su *Roma Capitale* ir *Regione Lazio* dėl automobilių nuomos su vairuotoju veiklos (italų k. „noleggio con conducente“) vykdymo reglamentavimo.

Italijos teisė

Nacionalinės teisės aktai

- 3 1992 m. sausio 15 d. Įstatymo Nr. 21, kuriuo nustatomi asmenų vežimo viešuoju nemaršrutiniu automobilių transportu pagrindai (GURI Nr. 18, 1992 m. sausio 23 d.), iš dalies pakeisto 2008 m. gruodžio 30 d. Dekretu įstatymu Nr. 207 (GURI Nr. 304, 2008 m. gruodžio 31 d.), kuris po pakeitimo 2009 m. vasario 27 d. Įstatymu Nr. 14 (GURI Nr. 49 *supplemento ordinario*, 2009 m. vasario 28 d., toliau – Įstatymas Nr. 21/1992) pertvarkytas į įstatymą, 1 straipsnyje „viešojo nemaršrutinio transporto paslaugos“ apibrėžiamos kaip „kolektyvinio ar individualaus asmenų vežimo paslaugos, teikiamos siekiant papildyti ir sustiprinti viešojo maršrutinio transporto paslaugas“.
- 4 Įstatymo Nr. 21/1992 3 straipsnyje numatyta:
 - „1. Automobilių nuomos su vairuotoju paslauga skirta konkrečiam vartotojui, kuris tuo tikslu garaže pateikia prašymą suteikti tam tikros trukmės ar vežimo tam tikru maršrutu paslaugas.
 2. Atitinkami automobiliai turi būti laikomi garažo viduje <...>
 3. Vežėjo buveinė ir garažas turi būti tik leidimą suteikusių komunos teritorijoje.“
- 5 Šio įstatymo 4 straipsnyje nurodyta, kad „nustatę kriterijus, kurių turi laikytis komunos, rengdamos savo taisykles dėl viešojo nemaršrutinio transporto paslaugų teikimo, regionai vietos savivaldos organams paveda vykdyti administracines vykdomąsias funkcijas <...> tam, kad vykdant ekonominę ir teritorinę programavimą būtų sukurta viso viešojo nemaršrutinio transporto, integruoto į kitų rūšių transportą, vizija“ ir kad, „laikydami reglamentavimo regionų lygmeniu, vietos savivaldos organai,

kuriems deleguotas administracinių funkcijų vykdymas <...>, viešojo nemaršrutinio transporto paslaugų teikimą reglamentuoja specialiomis taisyklėmis, visų pirma suvienodintomis regionų lygmeniu, siekiant geresnio racionalizavimo ir efektyvumo“.

6 Šio įstatymo 5 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Nustatydamas viešojo nemaršrutinio transporto paslaugų teikimo taisykles, komunos apibrėžia:

a) kiekvienai paslaugai teikti skirtų <...> transporto priemonių skaičių ir rūši,

<...>

d) licencijų teikti taksi paslaugas ir leidimų teikti automobilių nuomos su vairuotoju paslaugas išdavimo kriterijus ir sąlygas.“

7 Remiantis Įstatymo Nr. 21/1992 5bis straipsniu „Įvažiavimas į kitų komunų teritoriją“, komunoms leidžiama reglamentuoti kitų komunų suteiktų leidimų turėtojų įvažiavimą į jų teritoriją arba konkrečiai į jų riboto eismo zonas (italų k. „Zone a traffico limitato“, toliau – ZTL) „išankstiniais pranešimais, jeigu tie turėtojai atsakingai patvirtina, jog atitinka šiame įstatyme numatytus veiklos reikalavimus ir jų laikysis, taip pat kad pateiks pranešime nurodytus duomenis, susijusius su paslauga ir (arba) įvažiavimo mokesčio sumokėjimu“.

8 Įstatymo Nr. 21/1992 8 straipsnyje nustatyta:

„1. Licencijas teikti taksi paslaugas ir leidimus teikti automobilių nuomos su vairuotoju paslaugas konkurso būdu išduoda komunų administracijos asmenims, kurie yra automobilio savininkai arba naudojami juo pagal ilgalaikės nuomos sutartį; šie asmenys gali juos naudoti vieni arba kartu su kitais.

2. Licencija arba leidimas išduodami tik vienam automobiliui <...>. Siekdamas teikti automobilių nuomos su vairuotoju paslaugas, tas pats asmuo gali gauti kelis leidimus.

3. Norint gauti ir išlaikyti leidimą teikti automobilių nuomos su vairuotoju paslaugą, privaloma, remiantis galiojančiu teisiniu dokumentu, turėti buveinę, garažą <...> leidimą suteikusios komunos teritorijoje.“

9 Įstatymo Nr. 21/1992 11 straipsnio 4 dalyje numatyta:

„Automobilių nuomos su vairuotoju užsakymai pateikiami atitinkamuose garažuose. Kiekvienos atskiros automobilio nuomos su vairuotoju paslaugos teikimas turi prasidėti garaže, esančiame leidimą suteikusioje komunoje, ir pasibaigti grąžinant automobilį į tą patį garažą, nors kliento paėmimo vieta ir jo kelionės tikslas gali būti ir kitų komunų teritorijoje.“

Lacijaus regiono teisės aktai

10 1993 m. spalio 26 d. Lacijaus regiono įstatymo Nr. 58 dėl nuostatų, susijusių su viešojo nemaršrutinio transporto veiklos vykdymu, ir taisyklių, susijusių su vairuotojų vaidmeniu viešojo nemaršrutinio transporto paslaugų srityje ir nurodytų Įstatymo Nr. 21/1992 (*Bollettino ufficiale della Regione Lazio* Nr. 31, 1993 m. lapkričio 10 d.) 6 straipsnyje, iš dalies pakeisto 2006 m. gruodžio 28 d. Lacijaus

regiono įstatymo Nr. 27 (*Bollettino ufficiale della Regione Lazio* Nr. 36, 2006 m. gruodžio 30 d., *supplemento ordinario* Nr. 5, toliau – Regioninis įstatymas Nr. 58/1993) 58 straipsniu, 5 straipsnyje nustatyta:

„Automobilių nuomos su vairuotoju paslauga skirta konkrečiam vartotojui, kuris tuo tikslu vežėjo buveinėje pateikia atitinkamą prašymą dėl tam tikros trukmės ar vežimo tam tikru maršrutu paslaugos. Klientas paimamas ar paslauga pradedama teikti leidimą suteikusiai komunos teritorijoje. Paslauga teikiama vežant į bet kokią paskirties vietą. Automobiliai laikomi garažuose.“

- 11 Pagal Regioninio įstatymo Nr. 58/1993 10 straipsnio „Licencijų teikti taksi paslaugas ir leidimų teikti automobilių nuomos su vairuotoju paslaugas turėtojų pareigos“ 2 dalį:

„Nepažeidžiant to, kas numatyta <...>, klientas paimamas ir paslauga pradedama teikti tik licenciją ar leidimą suteikusiai komunos teritorijoje ir ši paslauga teikiama vežant į bet kokią paskirties vietą, tačiau paskirties vietoms už komunos teritorijos ribų būtinas išankstinis vairuotojo sutikimas.“

- 12 Minėto regioninio įstatymo 13bis straipsnyje buvo nustatyti kriterijai, kurių reikia laikytis apskaičiuojant taksi licencijų ir leidimų teikti automobilių nuomos su vairuotoju paslaugas tam tikroje teritorijoje skaičių. Remiantis šia nuostata:

„1. Provincija nustato kriterijus, kurių turi laikytis komunos, apskaičiuodamos vietinį taksi ir automobilių nuomos su vairuotoju paslaugų poreikį, taip pat pagal 14 straipsnyje nurodytas taisykles nustatydamos automobilių, reikalingų pačioms paslaugoms teikti, skaičių.

2. Pirmesnėje dalyje nurodytuose kriterijuose atsižvelgiama, be kita ko, į: a) nuolatinių gyventojų skaičių, b) teritorijos dydį, c) turistų srautų intensyvumą, d) globos namų, apgyvendinimo vietų, traukos centrų buvimą, e) kitų viešojo transporto paslaugų pasiūlą, f) išduotų licencijų ir suteiktų leidimų skaičių.

3. Provincija vykdo 1 dalyje nurodytas užduotis prieš tai per preliminarių konsultacijų etapą pasitarusi su komunomis ir tam tikrų profesinių kategorijų atstovais.

<...>“

- 13 Regioninio įstatymo Nr. 58/1993 17 straipsnyje nustatytos įrašymo į provincijos vairuotojų registrą sąlygos. Šio straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta, jog tam, kad asmuo galėtų būti įrašytas į šį registrą, jis turi „būti Italijos arba Europos ekonominei bendrijai priklausančios valstybės pilietis“.

Romos komunos teisės normos

- 14 2011 m. lapkričio 8 ir 9 d. Romos komunos tarybos sprendimu Nr. 68 dėl tvarkos, kuria nustatomos viešojo nemaršrutinio automobilių transporto taisyklės, pakeitimo Romos komuna priėmė tvarką, kuria nustatomos viešojo nemaršrutinio automobilių transporto taisyklės (toliau – *Regolamento capitolino*).

- 15 Šios tvarkos 8 straipsnio 3 dalyje, be kita ko, numatyta, kad, kiek tai susiję su automobilių nuomos su vairuotoju paslauga, „klientas paimamas arba paslauga pradedama teikti leidimą suteikusiai komunos teritorijoje vežant į bet kurią paskirties vietą, laikantis Įstatymo Nr. [21/1992] 11 straipsnio 3 ir 4 dalyse numatytų pareigų“.

- 16 Šios tvarkos 9 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad norint teikti automobilių nuomos su vairuotoju paslaugą, komunos teritorijoje būtina turėti garažą, tinkamą šioms paslaugoms naudojamiems automobiliams laikyti.

- 17 *Regolamento capitolino* 29 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad „[automobilių nuomai su vairuotoju skirti] automobiliai, kuriems leidimus suteikė Romos komuna, statomi tik leidime nurodytuose garažuose, kuriuose jie turi būti laikomi, kad galėtų naudotis klientai“. Šios tvarkos 29 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad kitų komunų suteiktų leidimų užsiimti automobilių nuomos su vairuotoju veikla turėtojams „leidžiama įvažiuoti į *Roma Capitale* teritoriją ir ZTL“, jeigu jie atsakingai patvirtina, kad „atitinka“ Įstatyme Nr. 21/1992 „numatytus veiklos reikalavimus ir jų laikysis“.
- 18 2011 m. gruodžio 14 d. Romos komunos valdybos sprendime Nr. 403 reglamentuojama nuomai su vairuotoju skirtų automobilių, kuriems leidimai suteikti kitose komunose, leidimų įvažiuoti į *Roma Capitale* teritoriją ir jos centre esančias ZTL suteikimo tvarka ir procedūros.
- 19 Remiantis dviem sprendimais, kurie Romos komunos ir *Agenzia Roma Servizi per la Mobilità srl* interneto svetainėse paskelbti atitinkamai 2012 m. kovo 12 ir 22 d., o įsigaliojo 2012 m. balandžio 2 d., ūkio subjektai, užsiimantys automobilių nuomos su vairuotoju veikla ir turintys ne *Roma Capitale*, o kitų komunų suteiktus leidimus, turi mokėti maždaug 90 eurų metinį mokestį už leidimą įvažiuoti į šios komunos ZTL.

Pagrindinės bylos ir prejudicinis klausimas

- 20 Pagrindinės bylos susijusios su dviem procesais, kuriais siekiama panaikinti *Regolamento capitolino*, 2011 m. gruodžio 14 d. Romos komunos valdybos sprendimą Nr. 403 ir šio sprendimo 19 punkte minėtus 2012 m. kovo 12 ir 22 d. sprendimus.
- 21 Pareiškėjai pagrindinėse bylose nurodė daug neteisėtumo tiek Italijos, tiek Sąjungos teisės požiūriu pagrindų, susijusių su Įstatymu Nr. 21/1992, kaip jis *Roma Capitale* įgyvendintas *Regolamento capitolino* 8 straipsnio 3 dalimi, 9 straipsnio 2 dalimi ir 29 straipsniu.
- 22 Nors atrodo, kad skundai pagrindinėse bylose susiję su visais šio sprendimo 20 punkte nurodytais teisės aktais, iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, kad, kiek tai susiję su prašymais priimti prejudicinį sprendimą, *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* ginčijamos būtent *Regolamento capitolino* 8 straipsnio 3 dalies, 9 straipsnio 2 dalies ir 29 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos „tiek, kiek jose daroma nuoroda į Įstatymo [Nr. 21/1992] 11 straipsnio 4 dalies taikymą“.
- 23 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui atrodo, kad pagrindinėse bylose nagrinėjamos nacionalinės teisės normos tiek, kiek jose numatyta, kad vežėjo buveinė ir garažas turi būti tik leidimą suteikusių komunos teritorijoje, kad automobilių nuomos su vairuotoju paslauga užsakoma garaže ir kad kiekvienos atskiros paslaugos teikimas turi prasidėti garaže, esančiame leidimą suteikusioje komunoje, ir pasibaigti grąžinant automobilį į tą patį garažą, o kliento paėmimo vieta ir jo kelionės tikslas gali būti ir kitų komunų teritorijoje, prieštarauja SESV 49 straipsniui ir „Bendrijos principams konkurencijos srityje“.
- 24 Tokiomis aplinkybėmis *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui prejudicinį klausimą, kuris bylose C-419/12 ir C-420/12 suformuluotas identišškai:

„Ar SESV 49 straipsniu, ESS 3 straipsniu, [SESV 3–6 straipsniais], SESV 101 ir 102 straipsniais draudžiama taikyti Įstatymo Nr. [21/1992] 3 straipsnio 3 dalį, 8 straipsnio 3 dalį ir 11 straipsnį tiek, kiek juose atitinkamai numatyta, kad „vežėjo buveinė ir garažas turi būti tik leidimą suteikusių komunos teritorijoje“, kad „norint gauti ir išlaikyti leidimą teikti automobilių nuomos su vairuotoju paslaugą, privaloma, remiantis galiojančiu teisiniu dokumentu, turėti buveinę, garažą arba automobilių stovėjimo aikštelę leidimą suteikusių komunos teritorijoje“ ir kad „automobilių su vairuotoju užsakymai pateikiami atitinkamuose garažuose; kiekvienos atskiros automobilio nuomos su vairuotoju

paslaugos teikimas turi prasidėti garaže, esančiame leidimą suteikusioje komunoje, ir pasibaigti grąžinant automobilį į tą patį garažą, nors kliento paėmimo vieta ir jo kelionės tikslas gali būti ir kitų komunų teritorijoje““

- 25 2012 m. lapkričio 5 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi bylos 419/12 ir C-420/12 buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalys ir priimtas galutinis sprendimas.

Dėl prašymų priimti prejudicinį sprendimą

- 26 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia sužinoti, ar įvairios sąlygos, nustatytos nacionalinėmis, regioninėmis ir komunos teisės normomis, susijusiomis su leidimu teikti automobilių nuomos su vairuotoju paslaugas Romos komunoje ir šios veiklos vykdymu, neprieštarauja Sąjungos teisei.
- 27 Atsižvelgiant į pateikto klausimo tekstą, iš pradžių reikia priminti, kad pagal SESV 267 straipsnį Teisingumo Teismas neturi jurisdikcijos spręsti nei dėl nacionalinių įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatų aiškinimo, nei dėl tokių nuostatų atitikties Sąjungos teisei (žr., be kita ko, 1999 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Teckal*, C-107/98, Rink. p. I-8121, 33 punktą ir 2006 m. kovo 23 d. Sprendimo *Enirisorse*, C-237/04, Rink. p. I-2843, 24 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 28 Iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad tuo atveju, kai klausimai suformuluoti netinkamai arba klausama to, kas išeina iš Teisingumo Teismui pagal SESV 267 straipsnį priskirtų įgaliojimų ribų, šis teismas, remdamasis visomis nacionalinio teismo nurodytomis aplinkybėmis ir visų pirma prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvais, turi nustatyti Sąjungos teisės aplinkybes, kurias reikia išaiškinti atsižvelgiant į ginčo dalyką (žr., be kita ko, 2010 m. kovo 11 d. Sprendimo *Attanasio Group*, C-384/08, Rink. p. I-2055, 18 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Atsižvelgiant į tai, Teisingumo Teismas prireikus turi performuluoti jam pateiktus klausimus (žr., be kita ko, minėto Sprendimo *Attanasio Group* 19 punktą; 2010 m. spalio 14 d. Sprendimo *Fuß*, C-243/09, Rink. p. I-9849, 39 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2012 m. spalio 4 d. Sprendimo *Byankov*, C-249/11, 57 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 29 Pagal šią teismo praktiką gali būti pripažįstama, kad net jeigu iš pateikto klausimo teksto atrodo, jog juo pagrindinėse bylose siekiama tiesiogiai taikyti Sąjungos teisę, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš tiesų prašo išaiškinti šią teisę siekdamas išspręsti šias bylas.
- 30 Esant šioms sąlygoms, pateiktą klausimą galima suprasti kaip klausimą, kuriuo iš esmės siekiama išsiaiškinti, ar SESV 49 straipsnis arba Sąjungos teisės normos konkurencijos srityje turi būti aiškinamos taip, kad jomis draudžiamos teisės normos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėse bylose, tiek, kiek jomis nustatomos šiame klausime nurodytos konkrečios pareigos, susijusios su automobilių nuomos su vairuotoju veikla.
- 31 Šiuo atžvilgiu, kiek tai susiję, pirma, su Sąjungos teisės normomis konkurencijos srityje, iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos matyti, jog tam, kad šis teismas pateiktų nacionaliniam teismui naudingą Sąjungos teisės išaiškinimą, būtina, kad pastarasis teismas apibrėžtų su pateikiamais klausimais susijusią faktinę ir teisinę situaciją arba bent jau paašikintų faktines aplinkybes, dėl kurių šie klausimai kilo. Šie reikalavimai ypač reikšmingi konkurencijos srityje, kuriai būdingos sudėtingos faktinės ir teisinės situacijos (žr., be kita ko, minėto Sprendimo *Attanasio Group* 32 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2012 m. gegužės 10 d. Sprendimo *Duomo Gpa ir kt.*, C-357/10–C-359/10, 22 punktą).

- 32 Tačiau šiuo atveju prašymuose priimti prejudicinį sprendimą Teisingumo Teismui nenurodytos faktinės ir teisinės aplinkybės, kurios jam leistų nustatyti sąlygas, kurioms esant tokios teisės normos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėse bylose, galėtų būti susijusios su Sąjungos teisės normomis konkurencijos srityje. Konkrečiai kalbant, tuose prašymuose nėra jokio paaiškinimo, koks ryšys tarp šių normų ir pagrindinių bylų ar jų dalyko.
- 33 Šiomis aplinkybėmis pateiktas klausimas turi būti pripažintas nepriimtiniu tiek, kiek jis susijęs su Sąjungos teisės normų konkurencijos srityje išaiškinimu (pagal analogiją žr., be kita ko, minėto Sprendimo *Duomo Gpa ir kt.* 24 punktą ir šios dienos Sprendimo *Airport Shuttle Express ir kt.*, sujungtos bylos C-162/12 ir C-163/12, 37–42 punktus).
- 34 Antra, kiek tai susiję su SESV 49 straipsniu, aišku, kad visos pagrindinių bylų aplinkybės susijusios su viena valstybe nare. Šiomis aplinkybėmis reikia patikrinti, ar Teisingumo Teismas turi jurisdikciją šiose bylose priimti sprendimą dėl šio straipsnio (pagal analogiją žr., be kita ko, 2008 m. sausio 31 d. Sprendimo *Centro Europa 7, C-380/05*, Rink. p. I-349, 64 punktą; 2010 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Omalet, C-245/09*, Rink. p. I-13771, 9 ir 10 punktus ir minėto Sprendimo *Duomo Gpa ir kt.* 25 punktą).
- 35 Tokias teisės normas, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėse bylose, kurios, remiantis jų tekstu, vienodai taikomos ir Italijos Respublikos teritorijoje, ir kitose valstybėse narėse įsteigtiems ūkio subjektams, paprastai gali apimti nuostatos, susijusios su garantuojamomis pagal ESV sutartį pagrindinėmis laisvėmis, tik jei jos taikomos situacijoms, turinčioms ryšį su prekyba tarp valstybių narių (šiuo klausimu žr., be kita ko, 1997 m. gegužės 7 d. Sprendimo *Pistre ir kt.*, C-321/94-C-324/94, Rink. p. I-2343, 45 punktą; 2000 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Guimont, C-448/98*, Rink. p. I-10663, 21 punktą ir minėto Sprendimo *Duomo Gpa ir kt.* 26 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 36 Kiek tai susiję konkrečiai su SESV 49 straipsniu, iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad jis negali būti taikomas veiklai, kuri neturi sąsajos su kokia nors iš Sąjungos teisėje nurodytų situacijų ir kurios visi reikšmingi elementai susiję tik su viena valstybe nare (šiuo klausimu žr., be kita ko, 1987 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *Gauchard, 20/87*, Rink. p. 4879, 12 punktą; 1988 m. balandžio 20 d. Sprendimo *Bekaert, 204/87*, Rink. p. 2029, 12 punktą; 2008 m. balandžio 1 d. Sprendimo *Gouvernement de la Communauté française ir Gouvernement wallon, C-212/06*, Rink. p. I-1683, 33 punktą ir 2012 m. birželio 21 d. Sprendimo *Susisalo ir kt.*, C-84/11, 18 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 37 Kadangi nagrinėjamu atveju pagrindinės bylos yra lokalaus pobūdžio ir visos faktinės aplinkybės pagrindinėse bylose susijusios tik su viena valstybe nare, tarpvalstybinis pagrindinėse bylose nagrinėjamų teisės normų poveikis negali būti preziumuojamas. Taigi iš prašymų priimti prejudicinį sprendimą nematyti, kad pagrindinėse bylose būtų koks nors tarpvalstybinis interesas arba sąsaja su kuria nors iš Sąjungos teisėje numatytų situacijų. Konkrečiai kalbant, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nepaiškino, kaip pagrindinėse bylose nagrinėjamos teisės normos galėtų sudaryti kliūčių kitose valstybėse narėse nei Italijos Respublika įsteigtiems ūkio subjektams pasinaudoti SESV 49 straipsnyje numatyta įsisteigimo laisve.
- 38 Tiesa, iš teismo praktikos, suformuotos minėtu Sprendimu *Guimont*, matyti, kad net ir išimtinai vidaus situacijoje atsakymas į klausimus dėl Sąjungos teisės pagrindinių laisvių vis dėlto gali būti naudingas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, visų pirma tuo atveju, kai pagal nacionalinę teisę iš jo reikalaujama suteikti savo valstybės piliečiams tokias pačias teises, kokias pagal Sąjungos teisę tokioje pačioje situacijoje turi kitos valstybės narės pilietis (žr., be kita ko, 2010 m. liepos 1 d. Sprendimo *Sbarigia, C-393/08*, Rink. p. I-6337, 23 punktą ir minėto Sprendimo *Susisalo ir kt.* 20 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 39 Nagrinėjama atveju pirmesniame šio sprendimo punkte minėtoje teismo praktikoje nurodytas atvejis, kiek tai susiję su pagrindinėmis bylomis, susijęs su teisėmis, kurias kitos valstybės narės nei Italijos Respublika pilietis galėtų nurodyti remdamasis Sąjungos teise, jeigu būtų tokioje pačioje situacijoje kaip pareiškėjai pagrindinėje byloje.
- 40 Tačiau savo skundais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui pareiškėjai pagrindinėse bylose, atrodo, siekia tam tikromis sąlygomis, kurios skiriasi nuo jiems šiuo metu taikomų sąlygų, ar netgi iš viso be jokių sąlygų igyti teisę įvažiuoti į *Roma Capitale* teritoriją, visų pirma į šioje teritorijoje esančias ZTL, kad galėtų ten vykdyti automobilių nuomos su vairuotoju veiklą. Tačiau iš prašymų priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad tokios teisės siekiama ne tam, kad ši veikla nuolat būtų vykdoma iš šios teritorijos ir pagal atitinkamą leidimą, tačiau siekiant ją vykdyti ribotai ir iš kitų teritorijų, remiantis kitų komunų išduotais leidimais, tačiau neprivalant laikytis visų pastaraisiais leidimais nustatytą sąlygų.
- 41 Taigi skirtingai nuo situacijų, dėl kurių buvo priimti tokie sprendimai, kaip antai minėtas Sprendimas *Attanasio Group*, 2010 m. birželio 1 d. Sprendimas *Blanco Pérez ir Chao Gómez* (C-570/07 ir C-571/07, Rink. p. I-4629) ar 2013 m. rugsėjo 26 d. Sprendimas *Ottica New Line Di Vincenzo* (C-539/11), situacija, dėl kurios pateikti skundai pagrindinėse bylose, iš pirmo žvilgsnio susijusi su laisve teikti paslaugas, o ne su įsisteigimo laisve.
- 42 Tačiau pagal SESV 58 straipsnį laisvę teikti paslaugas transporto srityje reglamentuoja ne SESV 56 straipsnis, o ESV sutarties trečiosios dalies VI antraštinė dalis, susijusi su bendra transporto politika (žr. 2010 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Yellow Cab Verkehrsbetrieb*, C-338/09, Rink. p. I-13927, 29 ir 30 punktus). Be to, kaip primena prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, iš esmės tokia automobilių nuomos su vairuotoju paslauga, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, nepatenka į nuostatų, priimtų remiantis SESV 91 straipsnio 1 dalimi turint tikslą liberalizuoti vežimo paslaugas, taikymo sritį.
- 43 Tai reiškia, kad, atsižvelgiant į konkrečias pagrindinių bylų aplinkybes, galimas SESV 49 straipsnio išaiškinimas neturėtų ryšio su pagrindinių bylų faktais ar dalyku (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Sbarigia* 23, 24, 27 ir 28 punktus). Taigi, kaip matyti iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos, tokiomis aplinkybėmis šis teismas neturi jurisdikcijos atsakyti į prejudicinį klausimą (šiuo klausimu žr., be kita ko, 1995 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Bosman*, C-415/93, Rink. p. I-4921, 61 punktą; 2009 m. spalio 1 d. Sprendimo *Woningstichting Sint Servatius*, C-567/07, Rink. p. I-9021, 43 punktą; minėto Sprendimo *Omalet* 11 punktą ir 2012 m. birželio 7 d. Sprendimo *Vinkov*, C-27/11, 44 punktą).
- 44 Atsižvelgiant į visus išdėstytus argumentus, konstatuotina, kad Teisingumo Teismas neturi jurisdikcijos atsakyti į šiuos *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* pateiktus prašymus priimti prejudicinį sprendimą tiek, kiek jie susiję su SESV 49 straipsnio išaiškinimu. Minėti prašymai turi būti pripažinti nepriimtinais tiek, kiek jie susiję su kitų Sąjungos teisės nuostatų išaiškinimu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 45 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų Teisingumo Teismui pateikimu, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas neturi jurisdikcijos atsakyti į *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Italija) 2012 m. birželio 20 d. nutartimis sujungtose bylose C-419/12 ir C-420/12 pateiktus prašymus priimti prejudicinį sprendimą tiek, kiek jie susiję su SESV 49 straipsnio išaiškinimu. Minėti prašymai yra nepriimtini tiek, kiek jie susiję su kitų Sąjungos teisės nuostatų išaiškinimu.

Parašai.